

Göç

İsra Doğan tarafından yazıldı.

Pazar, 27 Mayıs 2012 01:45 - Son Güncelleme Pazar, 27 Mayıs 2012 01:49

Gök gürültüsü nedir ki, belki onlarca kapı çarpması. Küt, küt. Bu ses o ses değil. Gökyüzünde şakıyan beyaz kırbaç. Önce sesini duyurdu, sonra sakladığı yüzünü gösterdi. Dalgalar dev gemileri dibe çekerken, bulutlar şehri örtüyor son bir gayretle. Saklayamıyorlar. Kabarta kabarta sallıyor, üfleye üfleye karaya sürüyor tuzlu suyu. Sandallar, gemiler rotasız, yalpalyıyorlar hiddetinden. Bugün, göz gördüklerinden şaşkın, kulak duyduğuna yabancı. Bir kez ininden çıktı. Çıglıklar, sus pus. Bu şimşek değil, öfkenin ta kendisi.

Hale hale, geçitler açılıyor göğün tavanında. Beyaz tüyden kanatları, uzun kuyruklarıyla binlerce kuş. Kırmızı sarı tüyler çevrelemiş siyah gözlerini. Mor gagalarını açtıkça sersemleten bir sesle iniyorlar, küme küme. Deviren, yıkan, öldüren bir güç. Hayır, bu bir göç değil. Kim açtı ölümün kapılarını?

Haralarda atlar çitleri yıkıyor. Öbek öbek çimenler fırlıyor sağa sola nalların içinden. Yelelerinde vakitsiz bebek ağlamaları, böğürleri ha çatladı ha çatlayacak. Irk ırk insan akıyor sokaklardan, soruyorlar “ Hangisi ? “

Köprüler diz çökmüş. Yollar damar damar kuruyup çatırıyor, kan yok. Bugün, umut yok , aşk yok.

Ayçiçeği boyun büküyor kaçan güneşin ardından. Sarı kız mısır tarlasında özgür fakat, iştahı yok. Dükkânlar kilitsiz. Hırsızlar hırsız olduklarını unutmuş bu gece soruyorlar, “hangisi ? “

Göç

İsra Doğan tarafından yazıldı.

Pazar, 27 Mayıs 2012 01:45 - Son Güncelleme Pazar, 27 Mayıs 2012 01:49

Yel değirmenleri yorulmaksızın dönüyor, ütü yapan kadın yok. Şehre tepeden bakan gökdelenler tevazuyla başlarını eğiyor toprağa. Bugün, kibir yok. Göğüslerinden sütü çekiliyor bir annenin, kuruyor Fırat. Sarı sarı süt dişleri ışıltıyor nehir yatağında, gören yok. Soruyorlar, “ hangisi ? “

Şehir artık bilinen şehir değil bu gece. Korku ve kaçış, ter ter alınlarda. Teslim olmuş İsmailler nerede ? Yolcu olduklarını bilmeyen yolcular, bölük bölük. Eller sarhoş, valizler gardırobun üstünde. Yüksüz bir göç var bu gece.

Kırmızı sarı tüylü kuşlar saçtıkça alevlerini tutuşuyor üç yüz elli yıllık çınar ağacı. Yaprakların kimi kavrulmuş yerde, kimi kurtulmuş. Oysa yorgun bir ihtiyar dinleniyordu gölgesinde az önce. Göğsünde bir bakır madalya, soruyor deli deli koşanlara “ Nereye evlat ? “ Cevap yok.

Kim bilir kaç kez görmüştü iyi ve kötü yüzleri. Pişmanlıkları yeni umutlara gebe; kim bilir kaç kez gidip dönmüştü iyi kötü yollardan. Bugün, pişmanlığın dönüşü yok.

Terk edilmiş kamyonlarda kasa kasa domatesler, pırasalar, patlıcanlar. Dizilmişler tesbih tesbih dükkan önlerine. Başlarında imame yok, şoför yok. Hani nerede yağmacılar ?

Rüzgar estikçe bomboş kiliselerin çanları çalıyor, ritim yok. Minarede müezzin yok. Nerede fatihalar, naslar, felaklar ?

Şehirde bir kişi yatağında doğruluyor. Uyku kırıntısı, gözlerinden çapak çapak sarkarak. Dilinde yarım kalmış bir besmele. Küt, küt sesleri hâlâ tırmalıyor kulaklarını. Kapıyı açıyor, ekmekle gazeteyi tutuşturuyor biri eline. Pencereye yürüyor ağır ağır. Deniz çarşaf gibi, hava güllük gülistanlık. Komşu çocuğunu gezdiriyor, bir dede sabah yürüyüşünde. Gecenin yorgunluğu hâlâ bedeninde, çöküyor koltuğa. Elinde telefon, soruyor.

Göç

İsra Doğan tarafından yazıldı.

Pazar, 27 Mayıs 2012 01:45 - Son Güncelleme Pazar, 27 Mayıs 2012 01:49

“ Bu rüya □ hayır mı şer mi ?

İsra Doğan